

असितेक्ष्ण a. black-eyed.	अंसृज् n. blood.
असिधारा f. the edge of a sword.	अंसृष्टाज्ञ a. whereat no food is distributed (sacrifice).
असिधारान्नत n. a vow to stand on the edge of a sword; i.e. a hopeless task.	असिन्ध्व a. not hurting or wounding.
असिन्ध्व & असिन्ध्वन्त् a. insatiable.	असिष्वन n. non-performance of (—°).
असिपत्र n. the blade of a sword.	असिष्वान f. non-use, neglect.
असिपत्रवन n. a cert. hell (lit. a wood whose leaves are sword-blades).	असिषाह a. unconquered.
असिपत्रव्रत n. = असिधारान्नत.	1 असिसाम m. no Soma-juice or sacrifice.
असिषता f. the blade of a sword.	2 असिसाम a. not having Soma-juice.
अंसु m. (later always pl.) vital spirit, breath, life.	असिसामप a. not drinking Soma.
असुख a. unpleasant, painful, unhappy, difficult to (infin.); n. sorrow; pain, grief.	असौ m. f. (n. अदस् q.v.) yonder, that, one so and so; with एव the same.
असुखोदय a. having evil results.	असौवर्ण a. not golden.
असुखोदक a. the same.	असौष्ठव a. not well, ill-disposed.
असुतृप् a. taking away (lit. feeding on) one's life, or insatiable.	असौहृद् n. enmity.
असुर a. spiritual, divine. m. spirit, esp. the highest spirit, later a bad spirit, demon f. ई (opp. सुर a god).	अस्रान्द m., °स्व n. not spilling.
असुरधर्म m. law or custom of the Asuras.	अस्रान्दयन्त् a. not spilling; not omitting or neglecting.
असुरब्रह्म m. a priest of the Asuras.	अस्रान्न a. unspilt.
असुररक्षसं n. a being as well Asura as Rakṣas, pl: the Asuras and Rakṣas.	अस्रुधायु a. not scarce, abundant.
असुरहन्, f. असुरघ्नी killing Asuras.	अस्रवन्नन n. not wavering from (abl.), firmness.
असुर्यु a. spiritual, god- or demonlike; n. god-head, divinity.	अस्रवलित a. not stumbling, firm (gait), unshaken, uninterrupted. n. not stumbling or sticking.
असुलभ a. not easy to get, rare; abstr. °त्व n.	अस्रवलितचक्र a. indefatigable (lit. whose chariot never stops).
असुवर्ण a. not golden.*	अस्रवलितपद a. safe, secure (lit. where the foot does not stumble).*
असुच्चि a. not pressing Soma; impious.	1 अस्रान् n. home (also °क n.); acc. w. इ, गम्, या etc. go home, go down, set (of the sun); come to an end, die. As m. the mountain behind which the sun and moon are supposed to set (cf. उदय). also = अस्रामय.
असुस्थ & असुस्थित a. unwell.	2 अस्रान् a. thrown, cast off (mostly °—).
असुहृद् m. not friend, foe.	अस्रयन्त् a. going down, setting.
अस्रं f. not bringing forth, barren.	अस्रकरुण a. pitiless, cruel.
अस्रय् °यति & °यति grumble, be impatient or angry with, murmur at (dat., acc., or gen.)	अस्रामय m., °मयन n. setting (of the sun).
C. अस्रययति also = S. — अभि = S.	अस्रामित a. set (sun); °ते (sc. सूर्ये) after sunset.
अस्रय् grumbling, displeased, envious. f. आ discontent, envy.	अस्रा f. dart, bolt, arrow.
अस्रयक, °यितृ and °यु = prec. adj.	अस्रु m. hurler, archer.
अस्रत a. untrodden, unknown.	अस्रुत & अस्रुते a. not overthrown, invincible.
अस्रय्य a. sunless.	अस्रोन m. no thief or robber.
अस्रय्यग not moving towards the sun.	अस्रोनमानिन् a. not considering o.'s self as a thief.
अस्रुकपात (m. pl.) drops of blood (lit. the falling of blood).	अस्रथेय n. non-theft, honesty.
	अस्रोक a. not small or insignificant.